

Γράφει ο Θεολόγος- Εκκλησιαστικός Ιστορικός-Νομικός κ. Ιωάννης Ελ. Σιδηράς

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ Α΄ Ο ΦΙΛΑΓΙΟΣ

- Επέτειος εικοσιπενταετούς (1991-2016) ευκλεούς και τετιμημένης Πατριαρχίας του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου στον μαρτυρικό Αποστολικό, Πατριαρχικό και Οικουμενικό θρόνο της Μητρός Αγίας Μεγάλης του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας.
- Η Επετηρίδα (Ημερολόγιον) του Οικουμενικού Πατριαρχείου για το σωτήριο έτος 2016 είναι αφιερωμένη στους κατά την τελευταία εικοσιπενταετία (1991-2016) αγιοκαταταγέντας στις Αγιολογικές Δέλτους της Ορθοδόξου Εκκλησίας θεοφιλώς αθλήσαντες Αγίους και Οσίους.

Στις 22 Οκτωβρίου του σωτηρίου έτους 2016 συμπληρώνεται χάριτι Θεού εικοσιπενταετής ευκλής και τετιμημένη Πατριαρχία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου Α΄ στον Αποστολικό, Πατριαρχικό και Οικουμενικό θρόνο της Μητρός Αγίας Μεγάλης του Χριστού Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας και η Επετηρίς (Ημερολόγιον) του Οικουμενικού Πατριαρχείου για τον σωτήριο έτος 2016, όπως αναγράφεται στο εσώφυλλο του καλαίσθητου αυτού τόμου, «αφιερύται ικετευτικώς εις την χορείαν των κατά διαφόρους τρόπους, τόπους και καιρούς θεοφιλώς αθλησάντων και καταταγέντων εις τας Αγιολογικές Δέλτους, κατά την τελευταίαν εικοσιπενταετίαν, την συμπύπτουσαν προς το συμπληρούμενον εφέτος τέταρτον αιώνας τετιμημένης Πατριαρχίας του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, μετά της διαπύρου ευχής, όπως πρεσβεύωσιν ούτοι εκτενώς το πανοικτίρμονι Θεώ υπέρ ευσταθείας της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και υπέρ «ιερωσύνης, αντιλήψεως, διαμονής, ειρήνης, υγείας και σωτηρίας του σεπτού Προκαθημένου αυτής, «ίνα... και δια ανθρώπων,

και δια ορωμένων, και δια αοράτων δοξάζηται ο Θεός και ο Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού... ο ων ευλογητός εις τους αιώνας. Αμήν».

Στο εκτενές και περισπούδαστο προλογητικό σημείωμα της Επετηρίδος ο υπογράφων αυτό Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος εκφράζει εκ των μυχίων της υπάρξεώς του τα «φιλάγια αισθήματα», την βαθύτατη αγάπη και ευλάβειά του προς τους Αγίους της Εκκλησίας, τους «φίλους του Θεού». Αναφερόμενος δε στην απόφαση να αφιερωθεί η Επετηρίς του Οικουμενικού Πατριαρχείου για το έτος 2016 στους από το 1991 και μέχρι τούδε αγιοκαταταγέντες Αγίους γράφει τα εξής: «ήχθημεν η ημετέρα Μετριότης μετά της περί ημάς Αγίας και Ιεράς Συνόδου εις την απόφασιν όπως αφιερώσωμεν την Επετηρίδα του σωτηρίου έτους 2016 του Οικουμενικού Πατριαρχείου εις τους ήρωας τούτους της πίστεως, όσους εγένοντο ευρύτερον γνωστοί δι' επισήμου εκκλησιαστικής Πράξεως, επισφραγισάσης την περί αυτών συνείδησιν και τιμήν και επίκλησιν του ονόματος αυτών υπό του πιστού Ορθοδόξου λαού, εις ίασιν ασθενειών, αντιμετώπισιν προβληματικών καταστάσεων του βίου και εις σωτηρίαν ψυχών.

Μνεϊαν, λοιπόν, ποιούμεθα πάντων τούτων των από του έτους 1991 έως σήμερα καταταγέντων δι' επί τούτω Πατριαρχικών ημών και Συνοδικών Πράξεων εις το Αγιολόγιον της Ορθοδόξου Εκκλησίας, υπογραμμίζοντες συνοπτικώς και αξιομνημόνευτα χαρακτηριστικά του βίου αυτών, εις υπόμνησιν και παραδειγματισμόν ημών των περιλειπομένων, των συνεχιζόντων την διακονίαν της Εκκλησίας επί του σταθερού θεμελίου της ομολογίας και της σωτηριώδους προσφοράς και των Αγίων τούτων».

Στο οκτασέλιδο προλογικό σημείωμα, το οποίο συνέταξε «πάνυ ευλαβώς» ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, αρχικώς αναγινώσκουμε τα όσα Ιωάννης ο Χρυσόστομος μαρτυρεί περί των Αγίων της Εκκλησίας: «ίδε τον χορόν των Αγίων ου τοις θαύμασιν εκείνης (μόνον) λάμπαντα.[...] ο βίος εστίν ο πανταχού λάμπων, ο και του Πνεύματος την χάριν επισπώμενος [...] ουκ οίσθα ότι τα σημεία, εάν μη νήφωμεν, και βλάπτει πολλάκις».

Ο Παναγιώτατος επικαλείται τα όσα γράφονται στο γνωστό αγιολογικό έργο του αιιδίμου Μητροπολίτου πρώην Λεοντοπόλεως Σωφρονίου Ευστρατιάδου, υπό τον τίτλο: «Αγιολόγιον της Ορθοδόξου Εκκλησίας», περί του ιερού χρέους της Εκκλησίας έναντι των μαρτύρων, οι οποίοι ευρίσκονται ακόμη στην «αφάνεια», χωρίς να αποδίδονται σε αυτούς οι νενομισμένες τιμές, και παραθέτει το κάτωθι απόσπασμα: «Έχομεν καθήκον ιερόν να αναστήσωμεν τους νεκρούς επί της γης και ζώντας εν τοις ουρανοίς, να αποδώσωμεν εις την Εκκλησίαν την δόξαν αυτής και το κάλλος, τας μορφάς και τα ονόματα των ηρώων της πίστεως, οίτινες δια του αίματος αυτών και διά του βίου αυτών εσερέωσαν τα θεμέλια αυτής και είναι μέρος του ακηράτου στεφάνου αυτής, αδάμαντες εκπεσόντες εκ του πολυτίμου στέμματος, θησαυρός ιερός της ημετέρας πίστεως. Έχομεν ιερόν καθήκον να αναζητήσωμεν και εύρωμεν τους κρυπτομένους από τα νέφη αστέρας και τοποθετήσωμεν εις το ηρώον της πίστεως». Ο Πατριάρχης επιπροσθέτως συμπληρώνει γράφοντας ότι το αυτό καθήκον ισχύει ασφαλώς και δι' όσους ακόμη και εάν δεν υπέστησαν τον υπέρ Χριστού μαρτυρικόν θάνατον, διεκρίθησαν εφ' αγιότητι βίου και αρετή, κατελείφθη δε στην συνείδηση του εκκλησιαστικού πληρώματος η μνήμη αυτών ως Αγίων, συχνάκις επισφραγισμένη υπό, τη μεσιτεία αυτών, γινομένων στους ανθρώπους θαυμαστών γεγονότων.

Ειδικότερα περί της τιμής προς τους Μάρτυρες ο Παναγιώτατος παραπέμπει στα γραφέντα υπό του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου στο περισπούδαστο πόνημά του: «Νέον

Μαρτυρολόγιον», όπου υπογραμμίζει ότι: «των μαρτύρων τα λείψανα προσκυνούνται ως άγια και χωρίς θαυμάτων και ευωδίας, με το να γίνεται φανερόν εις όλους διά της εμπράκτου αποδείξεως του μαρτυρίου, η εις Θεόν τελεία πίστις και τελεία αγάπη αυτών». Συναφώς παραθέτει και τα όσα γράφει ο προσφάτως αγιοκαταταγείς Όσιος Αθανάσιος ο Πάριος για τους Αγίους Μάρτυρες: «Πού ηκούσθη να καρτερούν την επίγειον κρίσιν να κυρώση το μαρτύριόν τους, και να βεβαιώση εκείνους, όπου ήδη εσφράγισαν το τέλος του με την ομολογίαν της θείας πίστεως, και τους οποίους ευθύς εν τω άμα ο αγνοθέτης Χριστός άνωθεν εστεφάνωσε; Τί άλλο είναι η εορτή, παρά μακαρισμός και δόξα και τιμή και να προβάλλωμεν εις τον Θεόν πρέσβυν και μεσίτην τον εορταζόμενον, δια να λαμβάνωμεν δι' αυτού παρά Θεού των ψυχικών μας παθών την ίασιν; Είναι άλλο τίποτα η εορτή παρά ταυτά;

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης λαμβάνοντας υπόψιν τα παραπάνω, όπως ο ίδιος γράφει, καταθέτει από μέσης καρδίας ότι: «προς τας ως άνω επιταγάς στοιχούντες, και οικοδομούντες λιθάριον εις την χορείαν των απ' αιώνος αναπαυομένων «Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχών, Ευαγγελιστών, Μαρτύρων, Ομολογητών, Εγκρατευτών και πάντος Δικαίου εν πίστει τετελειωμένου», προέβημεν κατά την διάρκειαν της ημετέρας Πατριαρχίας εις την επίσημον αγιοκατάταξιν πολλών, γνωστών και αγνώστων, φανερών και αφανών, αγίων και οσίων, ως επί το πλείστον μαρτύρων και νεομαρτύρων, συνήθως κατόπιν υποβληθέντων ευλόγων αιτημάτων των κατά τόπους Αγίων Ορθοδόξων Εκκλησιών, Ιερών Μητροπόλεων και Ιερών Μονών, οι πλείονες εκ των οποίων ήδη ετιμώντο υπό της συνειδήσεως του πληρώματος της Εκκλησίας ως Άγιοι, είχαν αποτυπωθή αι μορφαί αυτών εν ιεραίς εικόσι και είχαν ανεγερθή και Ιεροί Ναοί επ' ονόματι αυτών».

Κατά την διάρκεια της εικοσιπενταετούς (1991-2016) ευκλεούς, τετιμημένης και αγλαοκάρπου Πατριαρχίας του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου έλαβαν χώρα σαράντα αγιοκατατάξεις στις Αγιολογικές Δέλτους της Ορθοδόξου κατ' Ανατολάς Εκκλησίας του Χριστού, με πρώτη του Ιερομονάχου Σάββα του νέου του εν Καλύμνω, ο οποίος αγιοκατετάγη στις 6. 2. 1992, και με τελευταία, κατά την 13^η. 1. 2015, όταν αγιοκατετάγη ο Μοναχός Παΐσιος, ο Αγιορείτης, για τον οποίο ο Παναγιώτατος και μάλιστα με ιδιαίτερα προσωπικού ύφους γραφή αναφέρει τα εξής: «τέλος, την χρυσήν σειράν των ως άνω αγιοκατατάξεων επεσφράγισεν εν έτει 2015 η τοιαύτη του Οσίου Παισίου του Αγιορείτου, αγιοκατάταξις αποτελούσα μήνυμα παρηγορίας και ελπίδος εις τον σύγχρονον άνθρωπον. Η αγιοκατάταξις ενός Αγίου όστις εξ αρχής επέλεξε «τα δύσκολα και βαρέα». Η ηρωική αποφασιστικότης αυτού εις την αγάπησιν του Σταυρού και των δυσκολιών, αι οποίαι οδηγούν μετά βεβαιότητος εις την Ανάστασιν και εις την λύτρωσιν, ήτο το βασικόν χαρακτηριστικόν του βίου αυτού, όπερ πρέπει να προβληματίζη πάντας ημάς κατά την σημερινήν εποχήν των πολλών και γενικών αλύτων αδιεξόδων. Προσωπικώς, ημείς, ο Πατριάρχης του Γένους, ο γνωρίσας τον Όσιον, έσχομεν την τιμήν να προστώμεν της Θείας Λειτουργίας της πρώτης μνήμης αυτού εν Σουρωτή και να επικαλεσθώμεν την μεσιτείαν αυτού υπέρ ημών αυτών, υπέρ της Μητρος Εκκλησίας και υπέρ πάσης ψυχής Χριστιανών Ορθοδόξων, της εν απάση τη δεσποτεία Κυρίου ευρισκομένης».

Στην Επετηρίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου δημοσιεύεται ο κατάλογος των κατ' έτος αγιοκατατάξεων στο αγιολόγιο της Εκκλησίας ονομάτων των «φίλων του Θεού», τα οποία και αναδημοσιεύουμε παρακάτω:

Έτος 1992: 1) Ο Ιερομόναχος Σάββας ο νέος, ο εν Καλύμνω (6.2.1992- 7/4), 2) Ο Ιερέυς Νικόλαος Πλανάς, ο εκ Νάξου (23.7.1992- 2/3), 3) Οι εν Αχαΐα μαρτυρήσαντες Χριστόδουλος και Αναστασία (14.8.1992- Τρίτη της Διακαινήσιμου), 4) Ο Ιερομόναχος Άνθιμος, ο εν Χίω (14.8.1992- 15/2), 5) Οι εκατόν πενήκοντα και πλέον μαρτυρήσαντες Πατέρες της Ι. Μονής Παντοκράτορος Ναού Πεντέλης (14.8.1992- 10/4).

Έτος 1994: 6) ο Ιεροδιάκονος Μακάριος Καλογεράς, ο Πάτμιος (4.3.1994-16/1), 7) Ο Μέγας Φωτιστής και Δούξ της Μοραβίας Ροστισλάβος (15.10.1994-28/10).

Έτος 1995: 8) Ο Ιερομόναχος Γεώργιος, ο εκ Νεαπόλεως Μικράς Ασίας (9.1.1995- 3/11), 9) Ο Ιερομόναχος Αθανάσιος, ο εκ Πάρου (9.1.1995- 24/6).

Έτος 1997: 10) Ο Μοναχός Ξενοφών, κτίτωρ της εν Αγίω Όρει Μονής Ξενοφώντος (24. 11.1997-24/4).

Έτος 1998: 11) Ο Μοναχός Ιωακείμ Βατοπαιδινός, ο εξ Ιθάκης, ο επονομαζόμενος «Παπουλάκης» (19.3.1998-2/3), 12) Οι τέσσαρες μάρτυρες, οι εν Μεγάρους αθλήσαντες, Ανδριανός, Πολύευκτος, Πλάτων και Γεώργιος (5.5. 1998-1/2), 13). Οι έξι μάρτυρες, οι εν Μεγάρους αθλήσαντες, Δωρόθεος, Σαράντης, Ιάκωβος, Σεραφείμ, Δημήτριος και Βασίλειος (5.5.1998- 16/8), 14) Οι Μητέρες των εν Αγίοις Πατέρων ημών Βασιλείου του Μεγάλου και Ιωάννου του Χρυσόστομου, Εμμέλεια και Ανθούσα (1.12.1998-1/1 και 13/11, αντιστοίχως).

Έτος 2000: 15) Ο Επίσκοπος Περιθεωρίου Θεοφάνης (11.4.2000-3/5), 16) Ο Μοναχός Διονύσιος Βατοπαιδινός, ο μαρτυρικώς τελειωθείς (11.4.2000-31/7), 17) Ο Πρώτος Βασιλεύς της Ουγγαρίας Ιερόθεος (11.4.2000 – 20/8), 18) Ο Επίσκοπος Ουγγαρίας Ιερόθεος (11.4.2000-20/8), 19) Ο Επίσκοπος Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας Πλάτων και οι συν αυτώ Πρεσβύτεροι Μιχαήλ και Νικόλαος (19.9.2000-14/1), 20) Οι Ιεράρχες της Κρήτης, Μητροπολίτης Κρήτης Γεράσιμος και Επίσκοποι Κνωσσού Νεόφυτος, Χερρονήσου Ιωακείμ, Λάμπης Ιερόθεος, Λάμπης Ιερόθεος, Σητείας Ζαχαρίας, Πέτρας Ιωακείμ, Ρεθύμνης Γεράσιμος, Κυδωνίας Καλλίνικος, Κισάμου Μελχισεδέκ και Διοπόλεως Καλλίνικος (21.9.2000-23/6).

Έτος 2002: 21) Οι Μοναχοί Νεόφυτος ο Αμοργινός, Ιωνάς ο Λέριος, Νεόφυτος ο Φαζός, Ιωνάς ο Γαρμπής, ο εκ Νισύρου, και Παρθένιος ο Φιλιππουπολίτης (30.7.2002-Πρώτη Κυριακή μετά την 10^η Ιουλίου).

Έτος 2003: 22) ο Μητροπολίτης Ηρακλείας και Ραιδεστού Γρηγόριος Καλλίδης (22.5.2003-25/7)

Έτος 2004: 23) Οι διακονήσαντες εν τη Πατριαρχική Εξαρχία των εν τη Δυτική Ευρώπη Ορθοδόξων παροικιών Πρωτοπρεσβύτερος Αλέξιος Mednedkon, Πρεσβύτερος Δημήτριος Klerinine, Μοναχή Μαρία Skobtson, ο υιός αυτής Jouri Skobtson και Elie Fondaminskii (16.1.2004- 20/7), 24) ο Ιερέυς Βασίλειος Solonky και οι συν αυτώ Ιερείς Ιωάννης Pettai, Ιωάννης Sarv, Κάρπος Ebb και Στέφανος Grigonogon (21. 7. 2004- 12/1, 20/1, 3/12, και 24/9, αντιστοίχως), 25) Ο Μοναχός Ιωσήφ Γεροντογιάννης, ο εκ Λιθινών της Επαρχίας Σητείας (16.11.2004 -7/8).

Έτος 2007: 26) Οι αυτάδελφοι Ιερομόναχος Ευμένιος της νήσου Κρήτης (8.1.2007-10/7), 27) Ο Νεομάρτυς Κωνσταντίνος, ο εκ Καπούρης (30.4.2007 – 18/8).

Έτος 2008: 28) Ο ιερομόναχος Γεώργιος Καρσλίδης (18.3.2008- 4/11).

Έτος 2009: 29) Τα μέλη της οικογενείας του εν Αγίοις Πατρός ημών Γρηγορίου, Αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, του Παλαμά, ήτοι οι γονείς αυτού Κωνστάντιος και Καλλονη και οι κατά σάρκα αδελφοί αυτού Θεοδόσιος, Μακάριος, Επίχαρις και Θεοδότη (18.11.2009- Πρώτη Κυριακή μετά την 14^η Νοεμβρίου).

Έτος 2010: 30) Ο Αρχιεπίσκοπος Σουζδαλίας της Ρωσσίας Αρσένιος, ο από Ελασσώνος (29.4.2010- 8/5), 31) Πάντες οι εν Ναούση μαρτυρικός τελειωθέντες κατά το έτος 1822 (8.7.2010-Κυριακή του Αντιπάσχα).

Έτος 2011: 32) ο Μοναχός Εφραίμ, ο εκ Νέας Μάκρης Αττικής (2.3.2011-5/5), 33) Η Σοφία Χοτοκουρίδου, η εν Κλεισούρα (4.10.2011- 6/5).

Έτος 2012: 34) Οι ένδεκα Εσθονοί, οι κατά την περίοδον της πρώτης Σοβιετικής κατοχής της Εσθονίας (1940-1941) μαρτυρικός τελειωθέντες, Πρωτοπρεσβύτερος Vasilli Ritskok, Πρεσβύτεροι Johannes Kraav, Joan Segejev, Arteemi Vapper και Nikolai Leisman, Διάκονοι Vasilli Astanin και Peeter Koslon, Πρεσβυτέρα Marta Leisman και λαϊκοί Joann Lagonski, Theodor Pettai και Anna Pettai (22.2.2012- 14/6), 35) Ο Μοναχός Νικηφόρος, ο λεπρός (10.12.2012- 4/1).

Έτος 2013: 36) Οι Επίσκοποι Λητής και Ρεντίνης Ακάκιος και Δαμασκηνός, οι Στουδίτες (10.7.2013- 16/8 και 27/11, αντιστοίχως), 37) Οι Νεομάρτυρες Δαυίδ ο Μέγας Κομνηνός, ο τελευταίος Αυτοκράτωρ της Τραπεζούντος, οι τρεις υιοί αυτού Βασίλειος, Γεώργιος και Μανουήλ, και ο ανεψιός αυτού Αλέξιος (10.7.2013-1/11), 38) Ο Ιερομόναχος Πορφύριος, ο Καυσοκαλυβίτης (27.11.2013-2/12), 39) Ο Ιερομόναχος Μελέτιος, ο εν Υψηνή (27.11.2013- 12/2).

Έτος 2015: 40) Ο Μοναχός Παΐσιος ο Αγιορείτης (13.1.2015-12/7).

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος κατακλείει το επετειακό ιστορικό προλογικό σημείωμά του στην Επετηρίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου (Ημερολόγιον 2016) με πατρικόν και «φιλάγιον πνευματικών λόγων», «τοις πάσιν, τοις εγγύς και τοις μακράν», γραφών τα εξής: Η Μήτηρ Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, η ημετέρα Μετριότης, η σεβασμία αυτού Ιεραρχία, ο ευαγής κλήρος και ο Θεοφιλής Ορθόδοξος Λαός αισθανόμεθα ιδιαίτερος ευλογημένοι από Θεού, διότι κατά τους Χρόνους τούτους της Πατριαρχίας ημών, τους χρόνους των πολλών ανακατατάξεων και των ανθρωπίνων αδυναμιών, της απιστίας και των ελλοχευόντων κινδύνων δια τον Ορθοδόξον λαόν του Θεού, τοιούτον έχομεν νέφος Μαρτύρων και Οσίων και Δικαίων, ως των ανωτέρω μνημονευθέντων, πρεσβευόντων και μεσιτευόντων υπέρ ημών και υπέρ του σύμπαντος κόσμου, διό και εκρίναμεν άξιον και δίκαιον όπως αφιερώσωμεν εις αυτούς την παρούσαν έκδοσιν, επικαλούμενοι επί πάντας την χάριν, την πρεσβείαν, την μεσιτείαν, την σκέπην και το θαύμα εις την ζωήν του Ορθοδόξου Γένους και εις την επίγειον πορείαν πάσης ψυχής θλιβομένης τε και καταπονουμένης και της βοήθειας του Θεού επιδιομένης.

Είθε αι θεοπειθείς ευχαί των προμνημονευθέντων Αγίων να συνοδεύουν πάντας τους εντευξομένους εις την επετειακήν ταύτην έκδοσιν κληρικούς και λαϊκούς εις τον πνευματικόν στίβον και αγώνα των και το παράδειγμά των να παραμένη λύχνος αιλαμπής εις τα σκότη του καιρού μας, δεικνύων την οδόν την άγουσαν εις την αιώνιον ζωήν,

μαρτυρουμένου πατερικώς ότι «τοιαύται (γάρ) πανταχού των Αγίων αι ψυχαί' υπέρ της ετέρων διορθώσεως την εαυτών ασφάλειαν προδιδόασιν».

Υ.Γ.: Το παρόν επετειακό θεολογικό-ιστορικό κείμενο αφιερούται πάνυ ευλαβώς στους ανά τους αιώνες Μάρτυρες, Οσίους, Δικαίους, Εγκρατευτές, Ομολογητές και εν γένει Αγίους, άνδρες και γυναίκες, εμφανείς και αφανείς κατ' όνομα, οι οποίοι ετελεύτησαν μαρτυρικώς ή οσιακώς των επίγειο βίο τους στα αγιασμένα και αιματόβρεχτα χώματα της Θεοτοκοσκεπάστης και Αγιοτόκου Βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, όπου η από αιώνων Ιερά Καθέδρα του Πρωτόθρονου και πολυμαρτυρικώς καθαγιασμένου Οικουμενικού Πατριαρχείου.